



TÓTH ERZSÉBET

## Reád hull

Nagy Gáspárnak

*Hány éve is már?  
Álltál a kertkapuban egy lánnyal,  
Tavasza volt, tél, nyár?  
Az ablakban egy másik lány állt  
szívdobogva –  
„Te jó ég! Mindjárt megcsókolják itt egymást!”  
– volt-e csók aztán? Fontos lenne most  
minden apró részlet, de  
leselkedni visszamenőleg is szégyenletes.  
Azután más dolgod lett,  
sürgősen el kellett temetned valakit,  
Csakhogy a halott nem volt sehol,  
téged meg mindenki bolondnak nézett,  
teltek-múltak az évek,  
előkaparták a hősöket is lassan,  
hogy megkapják méltó sírjaikat,  
a ravatalnál százezrek álltak,  
ki fogcsikorgatva, ki sírva,  
de lélekben milliók ünnepeltek,  
bársonyos forradalmunk  
nem ölt meg senkit,  
„Ugye mi nem tudunk ölni?”  
csak az halt meg,  
aki már úgyis meghalt volna –  
azóta is csak azok halnak meg  
akik már nem tudnak élni –  
jönnek új életformák és új halálnemek,  
sajnos az égi pohárköszöntőket most  
valódi bombázók írják,  
nem földi lányok, nem édes kis bombázók fenyegetnek,*

*(és kissé túl élesen hasítanak a levegőbe,  
a madaraimat sem hallom tőlük,  
akiket ébresztőóra helyett szoktattam ide  
az ablakomba, de minek  
fölébreszteni azt,  
aki el sem tudott aludni?)  
a földön még rosszabb a helyzet,  
úgy veszem észre, a temetési szokások  
megint eldurvultak kissé,  
több százezer halottal kellene már megint  
elszámolni valahol valakinek,  
úgyhogy még nagyon sokáig kell élned,  
annyit mondhatok.  
Ezért hát ne kérdezd, kire hull a bomba,  
reád hull.*

1999. április 11.

## Égi ólomból

„húsz év múlva”

*Nem múlik el, amit az ifjúság  
egyszer beragyogott.*

*Abogy nem múlik Ady, Németh László.  
A haza szikrázó örökmondatai:*

*állnak az időben.*

*Hidd el, még nem késő.  
Jönnek majd, jönnek az ifjak,  
és tiszta lesz tekintetük.  
A sárdobálók akkor már rég halottak,  
akik egy mondatodból nyakadra  
burkot fontak, nem tudják megfojtani  
ezernyi kínzó, szenvedő, lélegző  
mondatodat. Jöhetnek új istenek,*



*papíristenek, gépistenek, kisebbek,  
nagyobbak, a mérleg belesüllyed  
a mocsárba, vagy fölszáll a magasba,  
te légy nyugodt.*

*A súly égi ólomból készül.*

*„az istenek halnak”,*

*a Golgota örök.*



PATAKI FERENC: A SZÜLETÉS HELYÉN